

ská krise, která zejména těžce postihla vrstvy zaměstnanců a kterou způsobily příčiny na jejich vůli zcela nezávislé. Ve zprávě výborů poslancecké sněmovny (tisk 2499 posl. sněm.) se dále výslovně mluví o oprávněném požadavku ochrany těch, kteří bez své viny nemohou obdržeti nové zaměstnání, takže nesejde na tom, zda o své dřívější služební místo přišli vlastní vinou nebo ne. Zákon čís. 34/34 Sb. z. a n. sleduje zřejmě také účel, aby nezaměstnané osoby v odstavci prvním § 4 uvedené byly před vymáháním některých pohledávek dočasně chráněny z důvodů sociálních a také z důvodu udržení veřejného pořádku, tedy z důvodů objektivních a v zájmu veřejném. Čistě osobní důvody a úvahy s hlediskem morálních ustupují před touto hlavní snahou zákona do pozadí. Nelze ostatně přehlížeti, že nynější nepříznivé hospodářské poměry znemožňují neb aspoň značně ztěžují nalézt si nové zaměstnání všem osobám, které je hledají, tudíž i těm, které přišly o své dosavadní služební místo vlastní vinou. Nelze proto schváliti názor, že výhod zákona č. 34/34 Sb. z. a n. nemohou se dovolávat nezaměstnané osoby tehdy, byly-li ze svého dřívějšího zaměstnání propuštěny pro trestný čin, jehož se dopustily ve svém zaměstnání. Na tom nemohou nic změnit úvahy o tom, zda by snad »de lege ferenda« byl oprávněn požadavek, aby takové osoby byly z ochrany zákona vyňaty.

Čís. 14911.

Pri daní železničného zamestnanca do výslužby § 115 odst. 3 lit. a) služebnej pragmatiky nerozoznáva, v čom je príčina neschopnosti k službe, či v telesnej alebo duševnej chorobe a či v iných okolnostiach, a niet tu žiadneho určenia o tom, ako dlho by príčina neschopnosti mala trvať predtým, než dráha siahne k preloženiu zamestnanca do trvalej výslužby.

Lit. a) ako aj lit. c) odst. 3 § 115 služ. pragm. sú samostatnými, od seba nezávislými dôvodmi preloženia do výslužby, preto, keď zamestnanec je preložený do výslužby pre neschopnosť k službe podľa lit. a), netreba sa zaoberať dôvodom nemoci pod lit. c).

(Rozh. z 2. januára 1936, Rv III 454/35.)

Žalobník vstúpil do železničných služieb 3. júna 1920 ako remeselník a po 12ročnej nepretržitej službe bol v služebnom pomere postavený na roveň zriadencom. Členom penzijného fondu čsl. železníc bol od 1. augusta 1921. Podľa posudku šéflekára z 31. októbra 1932 bol žalobník uznaný za trvale neschopného k službe a rozhodnutím riaditeľstva štátnych dráh v B. bol podľa § 115 odst. 3 lit. a) služebného poriadku daný do výslužby s platnosťou od 1. februára 1933. Žalobník domáhal sa žalobou, aby výmer o jeho penzionovaní bol zrušený, žalovaný čsl. štát aby mu bol povinný platiť aktívne požitky a aby mu bol priznaný pred penzionovaním nemocenský rok. Všetky tri súdy žalobu zamietly, Najvyšší súd z týchto dôvodov:

V § 115 odst. 3 služ. řádu jsou uvedeny důvody k přeložení železničních zaměstnanců do trvalé výslužby z moci úřední a mezi nimi pod písm. a) také neschopnost ke službě, je-li vyloučeno, že zaměstnanec opět nabude schopnosti služební a pod písm. c) nemoc, kterou byl zaměstnanec po celý rok nepřetržitě zdržen od služby a která je taková, že se nelze nadíti, že by mohl opět nastoupiti službu.

Podle slohové úpravy § 115 je každý z obou těchto důvodů samostatným, na druhém nezávislým a proto, byl-li žalobce přeložen do výslužby pro neschopnost ke službě — § 115 odst. 3 písm. a) — netřeba se zabývatí důvodem nemoci pod písm. c). Tolik však třeba tu zdůrazniti, že § 115 odst. 3 písm. a) nerozeznává, v čem je příčina neschopnosti ke službě, zda v tělesné či duševní chorobě, nebo v okolnostech jiných a že není tu žádného určení o tom, jak dlouho příčina neschopnosti by měla trvati před tím, než dráha sáhne k přeložení do trvalé výslužby. Proto ovšem, je-li příčinou neschopnosti tělesný chorobný stav, není podmínkou přeložení do výslužby, aby trval celý rok, jako tomu při důvodě pod písm. c), je-li příčinou nemoc. Podle uvedeného závisí rozhodnutí sporu již jen na tom, zda posudek šéflékaře z 31. října 1932 je důkazem o té služební neschopnosti, jaká je uvedená v § 115 odst. 3 písm. a). Správně a v souhlase se spisy uznal odvolací soud, že tento znalecký posudek nebyl napaden pro věcnou nesprávnost, nýbrž že se mu vytýká jen to, že není jím při zjištěné neschopnosti ke službě zároveň zjištěno, že je vyloučeno, že žalobce opět nabude schopnosti ke službě.

Leč to vytýká dovolací žádost neprávem, neboť posudek zní tak, že žalobce je služby trvale neschopen, čímž ovšem, třebas tu nebyl doslov písm. a) odst. 3 § 115 služ. řádu, je tu jasně vysloveno, že neschopnost nepřestane, což jest obsahem totéž jako vyloučení opětného nabytí schopnosti ke službě.

Čís. 14912.

Žaloba, domáhajúca sa na okresnej nemocenskej poisťovni splnenia nároku na dávku nemocenského poistenia, patrí výlučne na rozhodčí súd nemocenskej poisťovne.

Žaloba o náhradu škody pre o p o z d e n é splnenie dávok nemocenského poistenia patrí, ak bola okresná nemocenská pokladnica na ich splnenie rozhodčím súdom odsúdená, na riadny súd.

(Rozh. z 2. januára 1936, Rv III. 608/35.)

Žalobkyňa domáhala sa žalobou na žalovanej okresnej nemocenskej poisťovni titulom náhrady škody platenia doživotnej renty na tom základe, že — hoci bola členom žalovanej poisťovne — nedostalo sa jej od 5. decembra 1927 riadného liečenia proti kl'bovému reumatizmu a že stravnú podporu, ktorá jej bola nálezom rozhodčieho súdu prisúdená od 6. decembra 1927 do 5. novembra 1928, vyplatila žalovaná okresná